

§. 134.

Extra casus in hac constitutione expresse præfinitos Judici non liceat, partibus probationem qualemcumque, vel post, quam eadem de Jure suo docuerint, ulteriorem injungere.

C A P U T   X I I I .

De probatione per confessionem.

§. 135.

Si una partium litigantium circumstantiam facti ab adversa expositi, in judicio confiteatur: talis circumstantia in eodem processu plene probata habeatur.

§. 136.

Ea, quæ Defensor, seu Advocatus ex mandato agens, Procurator, Tutor, vel Cūrator nomine Partis, cuius vices sustinet, circa factum in judicio confessus fuerit, in eodem Processu pariter vera habenda sunt: nisi Pars principalis, aut Pupillus durante Processu ætatem legitimam nactus in secunda saltem scriptura, aut vero in causis §. 2. exceptis

in

in tertia erroneam Advocati, aut Tutoris Confessionem revocaverit, atque una in continentibus contrarium docuerit.

§. 137.

Si e pluribus litis Consortibus unus aliquid in Judicio confessus fuerit, confessio haec soli confitenti, non autem cæteris noce re potest.

§. 138.

Confessio extrajudicialis adversarium ab onere probandi non liberat, nisi quum confessio a confitente factum proprium ad interrogationem illius facta fuerit, cuius interesse noverat, ut veritatem resciret: facta tamen confessio extrajudicialis ab asperente probari debet.

C A P U T   X H E .

De probationibus per Instrumenta, seu Documenta Litteralia.

§. 139.

Instrumenta seu Documenta Litteralia, alia sunt publica, alia privata. Pro publicis